

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

How Actors Fake Fight In Movies | Movies Insider

{youtube}bUBEtE5ehIQ{/youtube}

www.youtube.com/watch?v=bUBEtE5ehIQ

Congo Independence Crisis 1960 (Lumumba's Assassination)

{youtube}qkTSCcW1MDo{/youtube}

www.youtube.com/watch?v=qkTSCcW1MDo

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Μεγάλη καταστροφή λαμβάνει χώρα, στην Ελλάδα.

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

Για την αντιμετώπισή της είναι, νομίζω, απαραίτητη η κατανόηση των Ελληνικών λέξεων «μέσα» και «έξω». Και επίσης, η κατανόηση της έννοιας «εποικιστική-αποικιοκρατία».

Στην Ελληνική γλώσσα περιλαμβάνεται η λέξη «μέσα». Ως άκλιτο επίρρημα χρησιμοποιείται, π.χ.:

- στο εσωτερικό κάποιου χώρου ή αντικειμένου: όταν ήμουν μέσα στο αεροπλάνο, η κλειστοφοβία μου ήταν έντονη

- με κατεύθυνση το εσωτερικό κάποιου χώρου ή αντικειμένου: βάλε τις αποσκευές μέσα στο αυτοκίνητο

- σε κάποια κατάσταση: έζησε μέσα τις κακουχίες

- σε κάποια χρονικά όρια: θέλω να παραδώσω την εργασία μέσα σε ένα μήνα

- σε κάποια χρονική στιγμή: θα κάνω διακοπές μέσα στον επόμενο μήνα

- δηλώνοντας συμμετοχή: είναι μέσα στην ομάδα μας

Επίσης, χρησιμοποιείται σε εκφράσεις όπως: είμαι μέσα: συμφωνώ να γίνει· μέσα από τα δόντια: χωρίς καλή άρθρωση // με χαμηλή ένταση φωνής· μέσα είσαι: το βρήκες, σωστά τα λες, έτσι έγινε· μέσα μου: στην ψυχή μου, ενδόμυχα· μπαίνω μέσα: έχω κόστος μεγαλύτερο από τα έσοδα· πέφτω μέσα: προβλέπω σωστά· στα μέσα και στα έξω: με πρόσβαση σε πρόσωπα ή χώρους // με μεγάλη επιρροή· το έχω μέσα μου: είναι στη φύση μου, έχω κάτι έμφυτο. [Πηγή: <https://el.wiktionary.org/wiki/μέσα>]

Επίσης, περιλαμβάνεται η λέξη «έξω». Ως άκλιτο επίρρημα χρησιμοποιείται, π.χ.:

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

- στο εξωτερικό μέρος, εκτός ενός κλειστού χώρου, συνήθως ενός κτηρίου: βγήκε για λίγο έξω για μια δουλειά

- (μεταφορικά) η έξοδος με σκοπό τη διασκέδαση ή το φαγητό: θα βγούμε έξω το βράδυ με φίλους

- (μεταφορικά) στο εξωτερικό: πήγε έξω για μεταπτυχιακές σπουδές

Ως ουδέτερο άκλιτο χρησιμοποιείται, π.χ.:

- ο εξωτερικός χώρος γενικά (δηλαδή έξω από το σπίτι): εμάς το καλοκαίρι μας αρέσει πολύ το έξω, τρώμε συνέχεια στον κήπο

- η διασκέδαση (εκτός σπιτιού): είναι άνθρωπος πολύ του έξω - δεν τον βάζει ποτέ σπίτι μέσα

Ως άκλιτη πρόθεση χρησιμοποιείται, π.χ.:

- εκτός (από ένα σύνολο, ομάδα, οντότητα, αντικείμενο, οργάνωση κλπ.): τη διάταξη αυτή την άφησε απ' έξω από το νομοσχέδιο

- (για τον προσδιορισμό ή την απαρίθμηση ενός υποσυνόλου περιπτώσεων εξαιρέσης): κανένας άλλος δεν ξέρει τίποτα για την υπόθεση έξω από εμένα

Και σε εκφράσεις χρησιμοποιείται, π.χ.:

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

- απ' έξω-απ'έξω: πολύ έμμεσα/διακριτικά (θίγω/λέω κάτι σε κάποιον)· εγώ του τα είπα χθες απ' έξω-απ'έξω όταν τον πέτυχα· πολύ επιφανειακά (διαβάζω/εξετάζω/συζητάω/μελετάω κάτι)· πιάσαμε λίγο και την τελευταία παράγραφο απ' έξω-απ'έξω, μόνο για δύο-τρία λεπτά· βγαίνω έξω απ' τα ρούχα μου: αγανακτώ, εξανίσταμαι, εξοργίζομαι, είμαι εκτός εαυτού· έξω-έξω: στο πιο ακραίο σημείο· έξω από τα δόντια: χωρίς περιστροφές· έξω καρδιά: πρόσχαρος, αυτός που δεν κρύβει τα συναισθήματά του, γλεντζές· έξω φρενών: εξοργισμένος, έξαλλος· μέσα-έξω:

(η διαδικασία/κατάσταση) του να μπαينوβγαίνει κανείς· δεν μπορώ αυτό το διαρκές μέσα-έξω· εσωτερικά και εξωτερικά· θέλει ανακαίνιση μέσα-έξω· μία κι έξω: με μία προσπάθεια, χωρίς διακοπή· ο έξ' από 'δώ· πέφτω έξω:

αστοχώ σε εκτίμηση ή πρόβλεψη: χρεοκοπώ· το ρίχνω έξω: διασκεδάζω, ζω εντελώς ανέμελα

Συνώνυμό του, είναι: όξω (λαϊκότροπο)

Αντώνυμά του είναι: εντός· μέσα. [Πηγή: <https://el.wiktionary.org/wiki/έξω>]

Όσον αφορά την έννοια της «εποικιστικής- αποικιοκρατίας», αυτή είναι μια μορφή αποικιοκρατίας που επιδιώκει να αντικαταστήσει τον αρχικό πληθυσμό της αποικισμένης περιοχής με μια νέα κοινωνία εποίκων. Όπως και με όλες τις μορφές αποικιοκρατίας, αυτή βασίζεται σε εξωγενή κυριαρχία, συνήθως οργανωμένη ή υποστηριζόμενη από μια αυτοκρατορική αρχή. Η εποικιστική- αποικιοκρατία εγκαθιδρύεται με ποικίλα μέσα που κυμαίνονται από τον βίαιο εκτοπισμό των ιθαγενών κατοίκων, μέχρι άλλες, φαινομενικά νομότυπες πράξεις όπως, η πληθυσμιακή αφομοίωση ή η υπαγωγή της αυτοχθόνου ταυτότητας σε ένα αποικιακό πλαίσιο.

Σε αντίθεση με άλλες μορφές αποικιοκρατίας, η αυτοκρατορική εξουσία δεν αντιπροσωπεύει πάντα την ίδια εθνικότητα με εκείνη των εποίκων. Ωστόσο, η αποικιοκρατική αρχή γενικά βλέπει τους εποίκους ως φυλετικά ανώτερους από τους ιθαγενείς κατοίκους, γεγονός που μπορεί να δώσει μεγαλύτερη νομιμότητα, στα κοινωνικά

κινήματα και τα πολιτικά αιτήματα των εποίκων, από εκείνα των αποικισμένων λαών, στα μάτια των αποικιοκρατών· ενώ οι φυσικοί και ανθρώπινοι πόροι είναι οι κύριοι κίνητρο πίσω και από αυτή τη μορφή αποικιοκρατίας. Η κανονική αποικιοκρατία συνήθως κάποτε τελειώνει, ενώ η εποικιστική-αποικιοκρατία διαρκεί επ' αόριστον, εκτός από τη σπάνια περίπτωση της πλήρους εκδίωξης των εποίκων.

Η εποικιστική-αποικιοκρατία γενικά εμπεριέχει μια μονόδρομη ροή των Βρετανικών αξιών, οι οποίες θεωρείται ότι αυτές ξεπερνούν και γι' αυτό καταργούν την κουλτούρα και την ιστορία της εν λόγω αποικίας. Οι διακρατικές και παγκόσμιες μελέτες της εποικιστικής-αποικιοκρατίας δίνουν συχνά μεγαλύτερη σημασία στις ιστορίες των Βρετανών μεταναστών και όχι στους αυτόχθονες λαούς που εποικίστηκαν. Στην Αυστραλία και τον Καναδά, δικαστικοί αγώνες αμφισβήτησαν τα δικαιώματα των εποίκων, υπογραμμίζοντας τα μόνιμα αποτελέσματα της εποικιστικής εσβολής και τη συνεχιζόμενη μετατόπιση των αυτόχθονων λαών στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Δυτική Αυστραλία και τη Νότια Αφρική, η κυβέρνηση χρησιμοποίησε την αναγκαστική απαλλοτρίωση της γης ως νόμιμο τρόπο για να πάρει στην κατοχή της γη των αυτόχθονων λαών. [https://en.wikipedia.org/wiki/Settler_colonialism]

Με την σημερινή τεχνολογία, μια συντελεσμένη εποικιστική-αποικιοποίηση ενός Έθνους μπορεί να τερματιστεί εφόσον αυτή έχει γίνει αντιληπτή από τα μέλη του ως ευρισκόμενη, ΕΝΤΟΣ της Επικράτειάς του, συλλογική καταστροφή.

Για την αποτροπή ενός τέτοιου τερματισμού, οι σύγχρονοι αποικιοκράτες χαλκεύουν «εικονικές αντιπαλότητες» ΕΞΩ από την Επικράτεια των αποικιών τους προκειμένου να αντιπερισπών προς αυτές, την προσοχή των ιθαγενών, ώστε αυτοί να παραμένουν ανυποψίαστοι για την ριζική αιτία των δευτερογενών συμφορών της Πατρίδας τους.

Για παράδειγμα, η όψιμη «σύγκρουση» μεταξύ των τακιμιών Ρωσίας και Τουρκίας (S400, U2RIT, τουρκογενής προέλευση Χαζάρων, κ.λπ.) και το συναφές προσφυγικό «κύμα» που κατευθύνεται, από την Συρία προς την Ευρώπη, πέτυχε να στρέψει την προσοχή των Ελλήνων ΕΚΤΟΣ Ελλάδος και μακράν των Ελλαδιτών, πολιτικών, δικαστών, δημοσιογράφων, διπλωματών, στρατιωτικών, αστυνομικών, ακαδημαϊκών, γιατρών, δασκάλων, δικηγόρων, επιχειρηματιών, κ.λπ. οι οποίοι, δια ενεργειών είτε παραλήψεων, διέπραξαν, την προδοσία της σύμβασης “Huge Cooper & Co”, τον υπερδανισμό της Ελλάδας, την προδοσία της Κύπρου, την προδοσία της «συμφωνίας των Πρεσπών», την προδοσία της de facto Ρωσο-Βρετανικής κατοχής του νομού Έβρου, την γενοκτονία της δήθεν «επιδημίας καρκίνων», τις πολιτικές δολοφονίες (Γιάννος Κρανιδιώτης, Χριστόδουλος, κ.λπ.), τις καλπονοθίες, την απόκρυψη των δικαστικών φακέλλων και του πλήρους περιεχομένου των

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

ποινικών-μητρώων (μυστικές δίκες), τη γενοκτονία της θεωρούμενης «ψυχιατρικής», τις πολιτικές διώξεις αντιφρονούντων, κ.λπ.

Συνεπώς, για όσο, οι ιθαγενείς Έλληνες, θα συνεχίζουν να προσηλώνουν την προσοχή τους στις, οιονεί, «σαπουνόπερες» τις οποίες, οι αποικιοκράτες, διατραγωδούν στο ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ της Ελλάδας, παραμελώντας, να βάζουν τάξη ΜΕΣΑ στη Πατρίδα τους και να υποστηρίξουν έναν οποιονδήποτε Έλληνα «Πατρίς Λουμούμπα», άλλο τόσο, η καταστροφή της Ελλάδας θα διαιωνίζεται.

Χρήστος Μπούμπουλης

οικονομολόγος

Παράρτημα

Η ιστορία του Πατρίς Λουμούμπα...

Η αποικιοκρατία, οι μαριονέτες της και ο Πατρίς Λουμούμπα, που δολοφονείται σαν σήμερα, στις 17 Ιανουαρίου του 1961.

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

Όταν το 1953 η πριγκίπισσα Ζοζεφίν-Σαρλότ του Βελγίου νυμφευόταν το Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου Ζαν, το κεφάλι της κοσμούσε μια διαμαντένια τιάρα με 854 διαμάντια. Οι πολύτιμοι λίθοι είχαν εξορυχτεί στη βελγική αποικία του Κονγκό. Στην επικράτεια του αφρικανικού αυτού κράτους διαπράττονταν από το 1885 η πιο φρικαλέα γενοκτονία στα πλαίσια της ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας. Θα έπρεπε να περάσουν άλλα επτά χρόνια πριν ένας Κονγκολέζος ηγέτης φωνάξει για τα ποτάμια του αίματος, που είχαν ποτίσει τα διαμάντια της πριγκιπικής τιάρας.

Από τα μέσα του 15ου αιώνα ήδη η Αφρική είχε υποστεί τις συνέπειες της στυγνής δουλεμπορικής εκμετάλλευσης εκ μέρους των αποικιακών δυνάμεων της εποχής εις βάρος των πληθυσμών της, που είχαν αφήσει μια ήπειρο υποανάπτυκτη και στερημένη από τους ανθρώπους της. Η εγκαθίδρυση της αποικιοκρατίας στα ίδια τα αφρικανικά εδάφη στις αρχές του 19ου αιώνα μετέτρεψε την ήδη μαρασμένη Αφρική σε πεδίο ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων με έπαθλο τον τεράστιο φυσικό της πλούτο με αποτέλεσμα την περαιτέρω αποψίλωση και φτωχοποίηση της.

Στη διάσκεψη του Βερολίνου του 1885, όπου τα μέρη της Αφρικής μοιράστηκαν ανάμεσα στις αποικιοκρατικές δυνάμεις, μια περιοχή νοτίως του ποταμού Κονγκό στην κεντρική Αφρική, μεγαλύτερη του Βελγίου κατά 80 φορές, δωρίστηκε εν είδει προσωπικής ιδιοκτησίας στο Βέλγο βασιλιά Λεοπόλδο, που επιθυμούσε διακαώς ένα πάτημα στη «χρυσή» ήπειρο.

Ο Λεοπόλδος εξήγγειλε επισήμως την ανάληψη μιας σταυροφορίας εκπολιτισμού των νέων του υπηκόων, που θα «τρυπούσε το σκότος που κάλυπτε λαούς ολόκληρους». Στην ουσία, όμως, απέβλεπε μόνο στα τεράστια κέρδη, που η εξερεύνηση του Κονγκό υποσχόταν, καθώς τα εδάφη ήταν πλούσια σε πολύτιμα μέταλλα και πετρώματα, και υπήρχε άφθονη ξυλεία και ελεφαντόδοντο.

Εγκαθίδρυσε ένα στυγνό καθεστώς εκμετάλλευσης, που βασιζόταν σε έναν μισθοφορικό στρατό και επέβαλλε καταναγκαστική εργασία στους γηγενείς πληθυσμούς μέσα σε συνεχή τρομοκρατία, που περιελάμβανε φρικτούς ακρωτηριασμούς, απαγωγές και δολοφονίες, όταν οι ιθαγενείς δεν είχαν την επιθυμητή απόδοση. Μέχρι το 1908, οπότε το Κονγκό μετατράπηκε σε βελγική αποικία, μετά από «βασιλική δωρεά», ο μισός πληθυσμός της χώρας είχε εξολοθρευτεί.

Στα έργα διάσημων συγγραφέων της εποχής, όπως ο Άρθουρ Κόναν Ντόιλ, ο Μάρκ Τουέιν

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

και ο Τζόζεφ Κόνραντ, οι λεπτομέρειες αυτής της γενοκτονίας 10.000.000 ανθρώπων ξεπηδούσαν ανατριχιαστικές και προκάλεσαν διεθνή κατακραυγή.

Για τους κατοίκους του Κονγκό, όμως, ελάχιστα άλλαξαν με την αλλαγή του καθεστώτος. Οι βελγικές αρχές αναδείχτηκαν σε νέους δυνάστες, που απέβλεπαν σε ιλιγγιώδη κέρδη. Οι συνεχείς εξεγέρσεις καταπνίγονταν, αφού οι εξαθλιωμένοι Κογκολέζοι δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τις οργανωμένες στρατιωτικές μονάδες, που υπερασπίζονταν τα συμφέροντα της βελγικής κυβέρνησης και των ιδιωτικών εταιρειών εξόρυξης.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την σταδιακή παρακμή της αποικιοκρατίας, το κίνημα για αυτοδιάθεση του Κογκολέζικου λαού απέκτησε φωνή. Ήταν η φωνή ενός ανθρώπου, του Πατρίς Λουμούμπα.

Ο άνδρας αυτός ήταν ένας από τους γηγενείς, που είχαν μορφωθεί για να στελεχώσουν τις διοικητικές υπηρεσίες της χώρας. Απασχολούνταν στην ταχυδρομική υπηρεσία και είχε μεγάλο ενδιαφέρον για τη λογοτεχνία. Πάνω απ' όλα, όμως, ονειρευόταν την ελευθερία και καταφερόταν ενάντια στην απάνθρωπη εκμετάλλευση του λαού του..

Το 1958 ίδρυσε το Εθνικό Μέτωπο του Κονγκό, ένα κόμμα που απαιτούσε την άμεση ανεξαρτητοποίηση της χώρας και τη συγκρότηση μιας ισχυρής κεντρικής κυβέρνησης, που θα εξέφραζε το σύνολο των κατοίκων. Για το όραμά του αυτό μίλησε και στην πρώτη διάσκεψη των λαών της Αφρικής στην Άκρα της Γκάνα. Η κυβέρνηση του Βελγίου τοποθετούνταν τότε πια υπέρ της σταδιακής ανεξαρτητοποίησης, ενώ παράλληλα εργαζόταν για την εγκαθίδρυση ενός κράτους-προτεκτοράτου. Η μεθόδευση αυτή έγινε αιτία να ξεσπάσουν ταραχές στη χώρα με πολλά θύματα.

Ο Πατρίς Λουμούμπα συνελήφθη και καταδικάστηκε σε 6μηνη φυλάκιση ως υποκινητής των ταραχών. Η φυλάκισή του δεν τον εμπόδισε να θριαμβεύσει στις τοπικές εκλογές του Δεκέμβρη του 1959 καθώς και στις εθνικές εκλογές του Μαΐου του 1960.

Οι Βέλγοι αναγκάστηκαν να τον αποφυλακίσουν για να λάβει μέρος στη διάσκεψη των Βρυξελλών μαζί με τους άλλους εκπροσώπους του εθνικιστικού κινήματος του Κονγκό. Η συμβολή του ήταν καταλυτική, καθώς δεν δέχτηκε να χωριστεί η χώρα του σε μικρότερα κρατίδια και απέρριψε την τοποθέτηση του Βέλγου βασιλιά ως επικεφαλής του νέου

κράτους. Δεν άφησε στη βελγική κυβέρνηση άλλα περιθώρια από το να αποδώσει στο πολύπαθο Κονγκό την πλήρη ανεξαρτησία του.

Στις 23 Ιουνίου 1960 ανέλαβε επισήμως τα πρωθυπουργικά του καθήκοντα, παρουσία του βασιλιά Μποντουέν. Η τελετή έμεινε γνωστή για την κριτική, που ο νέος πρωθυπουργός άσκησε στο Βέλγο βασιλιά στην ομιλία του, περιγράφοντας τα ειδεχθή βασανιστήρια, που υπέστη ο λαός του, ως «μοίρα χειρότερη και από το θάνατο».

«Αυτή η ανεξαρτησία, ακόμη και αν σήμερα τη γιορτάζουμε μαζί με το Βέλγιο, κανένας Κονγκολέζος, που του αξίζει να λέγεται έτσι, δεν θα ξεχάσει ποτέ ότι κερδήθηκε με σύγκρουση», συμπλήρωσε ο Λουμούμπα μπροστά σε όλους τους ανταποκριτές του ξένου τύπου.

Η προσπάθεια του να οργανώσει εκ βάθρων το νέο του κράτος αποδείχτηκε εξαιρετικά δύσκολη. Προσπαθούσε να πείσει ότι η εθνική χειραφέτηση έπρεπε να συνοδεύεται από κοινωνική δικαιοσύνη και εργατική συνειδητοποίηση. Οι πληγές, όμως, που τόσα χρόνια στυγνής αποικιοκρατικής εκμετάλλευσης είχαν αφήσει στη χώρα και στους κατοίκους της ήταν βαθύτατες. Το μη ευρωπαϊκό διοικητικό προσωπικό ήταν άπειρο και ανεκπαιδευτο, στις τάξεις του στρατού επικρατούσε μεγάλη απειθαρχία και οι υπόλοιποι πολιτικοί ηγέτες εργάζονταν για ικανοποίηση των προσωπικών τους επιδιώξεων μάλλον παρά για το καλό της χώρας. Η χώρα έπεσε άμεσα σε κατάσταση χάους.

Οι Βέλγοι ταυτόχρονα με την αποστολή στρατιωτικών δυνάμεων προέβησαν σε απομάκρυνση των Ευρωπαίων πολιτών, στερώντας τον κρατικό μηχανισμό από τα έμπειρα στελέχη του. Ταυτόχρονα, ο Μοϊζ Τσόμπε με την υποστήριξη των Βέλγων αλλά και των μεταλλευτικών εταιρειών και με στρατό που αποτελούνταν στο σύνολό του σχεδόν από λευκούς μισθοφόρους, ανακήρυξε την απόσχιση της περιοχής της Κατάνγκα, πλούσιας σε ουράνιο και διαμάντια, από το Κονγκό.

Ο Πατρίς Λουμούμπα απευθύνθηκε στον Ο.Η.Ε. για αποστολή ειρηνευτικών δυνάμεων, οι οποίες έφτασαν για να παραμείνουν θεατές στο εμφύλιο δράμα που εκτυλισσόταν. Η επόμενη κίνηση του Λουμούμπα ήταν αυτή που τον μετέτρεψε σε στόχο. Χωρίς ποτέ να

Εντός, Εκτός και Εποικιστική-Αποικιοκρατία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 16:31 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 02 Μάρτιος 2020 17:28

έχει υπάρξει κομμουνιστής, επιθυμώντας απλά να κρατήσει το όνειρό του για ένα βιώσιμο κράτος ζωντανό, αποτάθηκε στην Ε.Σ.Σ.Δ. Ο «αναιδής» και «γραφικός» Αφρικανός ηγέτης αναβαθμίστηκε αυτόματα σε «επικίνδυνο».

Ο πρόεδρος των Η.Π.Α. Αϊζενχάουερ, που θεωρούσε πια τον Λουμούμπα κομμουνιστή, προήδρευσε προσωπικά στις συσκέψεις, που έγιναν στο Υπουργείο Εξωτερικών και στο αρχηγείο της CIA, όπου έδωσε την εντολή εξόντωσης, χορηγώντας μάλιστα ένα μυστικό κονδύλι 100.000 δολαρίων.

Το Σεπτέμβρη του 1960 ο Λουμούμπα καθαιρέθηκε από το αξίωμά του και ο αρχηγός του γενικού επιτελείου, συνταγματάρχης Μομπούτου, εγκαθίδρυσε ένα δικτατορικό καθεστώς με την υποστήριξη της CIA. Παράλληλα, εξαπέλυσε ένα ανθρωποκνηγητό για τη σύλληψη του Λουμούμπα, που απέδωσε καρπούς την 1η Δεκεμβρίου του 1960. Ο Κονγκολέζος ηγέτης συνελήφθη και παραδόθηκε στο αποσχιστικό καθεστώς της Κατάνγκα με την ανοχή των δυνάμεων της ειρηνευτική δύναμης.

Στο συμβούλιο ασφαλείας του Ο.Η.Ε. οι Σοβιετικοί πρότειναν τον αφοπλισμό του πραξικοπηματία Μομπούτου και την αποκατάσταση της εκλεγμένης κυβέρνησης, αλλά απευθύνονταν εις ώτα μη ακουόντων. Αν και οι Αμερικανοί είχαν προετοιμάσει το πραξικόπημα του Μομπούτου, εντούτοις καθυστέρησαν να εκτελέσουν την προεδρική εντολή της εξόντωσης του Λουμούμπα.

Πιο αποφασιστικοί αποδείχθηκαν οι Βέλγοι, που με έγγραφες εντολές διέταξαν τη δολοφονία του.

Στις 17 Ιανουαρίου 1961 οι πραξικοπηματίες μετέφεραν τον κρατούμενο ηγέτη στη Ελιζαμπέτβιλ. Το βράδυ της ίδιας ημέρας τον εκτέλεσαν σε άγνωστο σημείο μετά από άγριο βασανισμό και τον έθαψαν επιτόπου, παρουσία τεσσάρων Βέλγων αξιωματούχων.

Όταν την επόμενη μέρα διέρρευσε η είδηση, το σώμα του ξεθάφτηκε και μεταφέρθηκε αλλού, όπου ο ένας από τους Βέλγους αξιωματούχους το τεμάχισε προσωπικά με σιδηροπρίονο. Στη συνέχεια περιέλουσε τα κομμάτια του πτώματος με θειικό οξύ για να εξαφανίσει κάθε ίχνος. Μόνον ένα τμήμα του κρανίου και μερικά δόντια ήταν τα λείψανα της πρωτοφανούς αυτής αγριότητας.

Επρεπε να περάσουν τρεις εβδομάδες για να εξαναγκαστεί τη καθεστωτική κυβέρνηση να ανακοινώσει επισήμως τη δολοφονία, που αποδόθηκε σε ενέργειες οργισμένων χωρικών κατά την προσπάθεια απόδρασης του.

Η δικτατορία του Μομπούτου έμελλε να είναι από τα μακροβιότερα τυραννικά καθεστώτα του πλανήτη με τις ευλογίες των Αμερικανών, βυθίζοντας το μαρτυρικό λαό του Κονγκό σε περαιτέρω εξαθλίωση.

Καταλύθηκε μόλις το 1997.

Το Φεβρουάριο του 2002 η βελγική κυβέρνηση παραδέχτηκε με καθυστέρηση 41 ετών ότι το Βέλγιο φέρει αναμφισβήτητα την ευθύνη για τα γεγονότα που οδήγησαν τον Πατρίς Λουμούμπα στο θάνατο.

«Η ιστορία κάποια μέρα θα πει το δικό της λόγο, αλλά δεν θα είναι η ιστορία που θα διδάξουν οι Βρυξέλλες, το Παρίσι, η Ουάσινγκτον ή ο Ο.Η.Ε, αλλά αυτή που θα διδάσκεται στις χώρες που θα απελευθερωθούν από την αποικιοκρατία και τις μαριονέτες της». Γι' αυτό αγωνίστηκε και σ' αυτό ήλπιζε ο άνθρωπος που αυτοί που κινούσαν τα νήματα δεν ήθελαν να έχει ούτε τάφο.

Πηγή: <http://www.nostimonimar.gr/i-istoria-tou-patris-loumoumpa/>